

БЪЛО ПЕРЦЕ

Бъло перце, перушинка
Спръло въ Янина градинка,
Да почине, да погледа
Жълта ружа на два реда
Пъе Яна гласовита,
Пъе пъсень и го пита:
— Перушинке, перце леко,
Като идешъ отъ далеко,
Като ходишъ на широко,
На широко, на високо,
Не видѣ ли въ късно лято
По горитѣ малко ято
Сто врабеца гладни, сиви,
Да се рѣятъ сговорливи?
Вчера сутринь тука бѣха,
А на пладне отлетѣха.
— Срегнахъ, Яно, бѣло ято,
Да ми зоба жълто злато.
Зобаха си сговорливи
Сто врабеца гладни, сиви.
Канѣха се, Янке, Яно,
Пакъ да дойдатъ утре рано,
Че ти носятъ за гердани
Жълто злато и мерджани...

И. Стубель